



MET MEDEWERKING VAN DE

WILLEBROEK

GRÖ-

MITZ

28-06

1978

SPEL ZONDER GRENZEN

WILLEBROEKSE HANDELSVERENIGING





Zesde jaargang nummer 5
28 juni 1978 (wekelijks)

Editie
Klein Brabant

B.T.W.—ploeg voor Grömitz compleet!

De „Willebroekse ploeg“ voor Spel zonder Grenzen telt uiteindelijk 3 deelnemers uit Blaasveld (B), 1 deelnemer uit Tisselt (T) en 10 uit Willebroek (W).

Kapitein blijft Frans De Borger (geb. 1934), Kapellenboslaan 20, Willebroek, die als assistente Hortense Van Horen (geb. 1938), Zwaluwstraat 14, Willebroek behoudt.

De andere „gelukkigen“ zijn:

Hendrik Boey (geb. 1957), Oude Dendermondsestraat 110, Willebroek; Guido Cools (geb. 1951), Steenweg op Dendermonde 144, Willebroek; Jozef De Herdt (geb. 1956), Kebbinglei 4, Blaasveld; Davy Hegelmeers (geb. 1957), Dennenstraat 8, Willebroek; Jozef Janssens (geb. 1948), Schoolstraat 9, Blaasveld; Frank Van Breedam (geb. 1961), Steenweg op Dendermonde 117, Willebroek; Paul Van Hove (geb. 1938), Zwaluwstraat 14, Willebroek; Hans Verbeeck (geb. 1958), Blaasveldstraat 18, Tisselt; Maria Peeters (geb. 1950), Mechelse steenweg 210, Blaasveld; Yolande Thijs (geb. 1959), Breen-donkstraat 79, Willebroek; Carine Van de Velde (geb. 1961), Lindenstraat 26, Willebroek en Patricia Verbruggen (geb. 1961), Lindenstraat 6, Willebroek.

De gemiddelde leeftijd van de 12 die in het water moeten, is 23 jaar. Paul Van

Hove is met zijn 39 jaar, nog altijd 9 jaar „ouder“ dan de volgende, terwijl Patricia Verbruggen, als de allereerste (17) zeer nuchter op de grond blijft, vermits zij, in haar pronostiek, Willebroek „maar“ vierde ziet worden.

Qua vooruitzichten liggen de meningen van de Willebroekse kandidaten nogal verdeeld. Zes onder hen zien België, zes anderen zien Duitsland en twee zien Engeland winnen.

Op onze vraag op welke plaats zij Willebroek zelf

zien eindigen, citeerden zes deelnemers Willebroek als nummer 1, twee zien Willebroek als nummer 2, terwijl vijf anderen Willebroek als nummer 3 verwachten.

Wanneer zij even doorbomen over het aantal sporten, waarmede de Willebroekse deelnemers en deelneemsters zowel in het verleden als op heden vertrouwd waren of vertrouwd zijn, dan zien wij daarin een geweldige variatie, die gaat van die ene sport van Kapitein De Borger, destijds verscheidene malen glorieus

kampioen van België (turnen), naar de 17 andere van de Tisseltse coming-man Hans Verbeeck. Met ergens daarvoor de door Jan en alleman gekende 15 sporten van Davy Hegelmeers, de Willebroekseman-van-zes-miljoen...

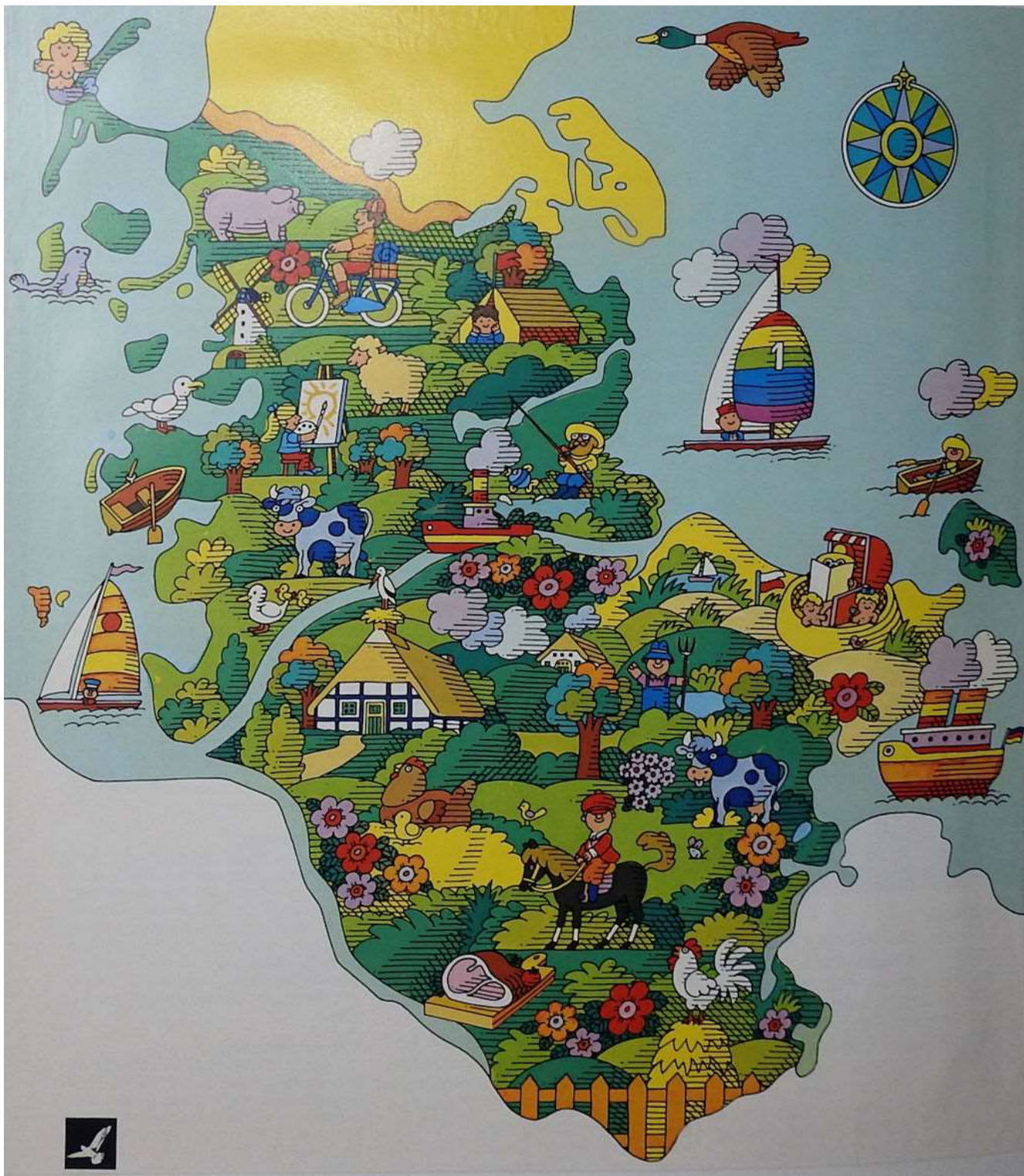
De Willebroekse ploeg is uiteraard een ploeg met slechts een heel klein beetje geschiedenis.

De grote opdracht in Grömitz is: het beter doen dan Rochefort, dat met haar 2e plaats en haar 39 punten, al een aardige optie op een plaats in de finale nam...

Wie leeft zal zien, op woensdag 28 juni 1978!

Karel De Decker





Das ist Schleswig-Holstein





GROMITZ

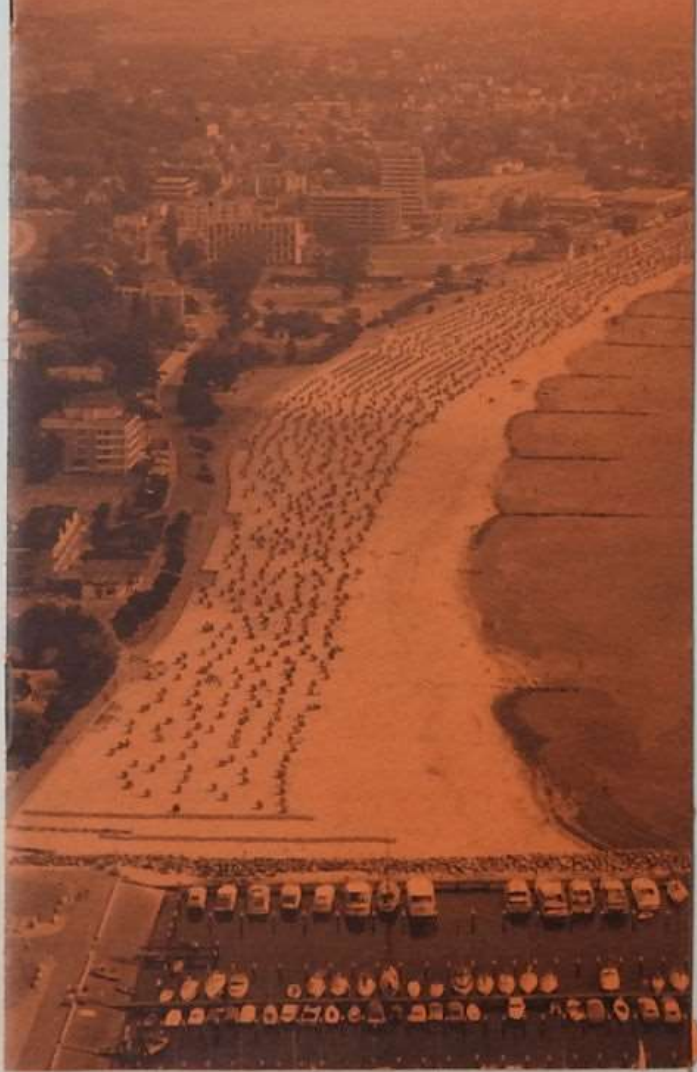
Ostseeheilbad der Sonnenseite



GROMITZ

Das Ostseeheilbad der Sonnenseite

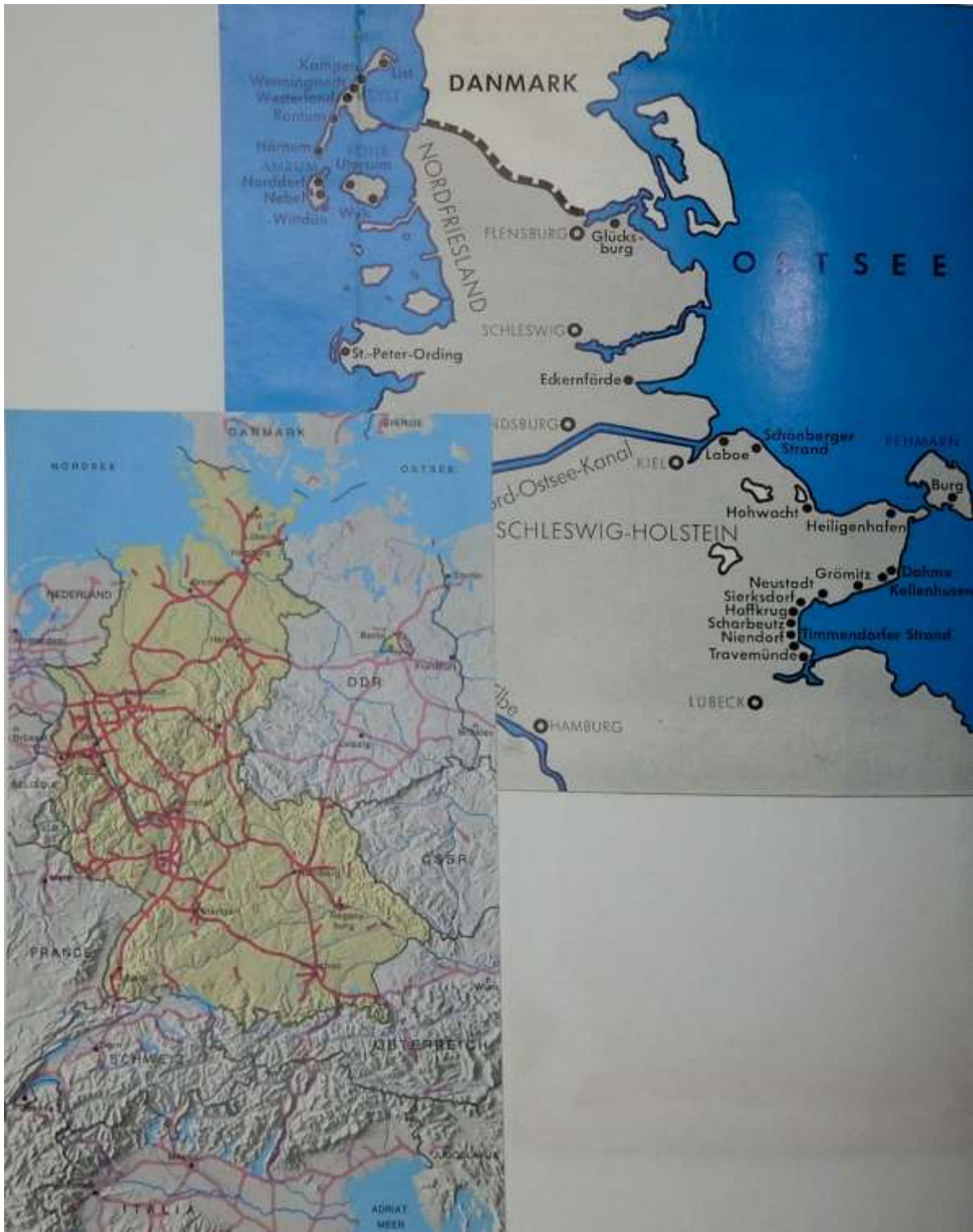
Informationen 1978



RUND UM DIE OSTSEE DIE KÜSTE ENTLANG



AUSFLUGSTIPS
für den Ostsee-Urlauber



DIE GROMITZER KUR



GROMITZ

Das Ostseeheilbad der Sonnenseite



**Liebe Gäste
aus nah und fern!**

Freunde von Grömitz!

Das Jahr 1978 bringt dem Ostseeheilbad Grömitz einen besonderen Höhepunkt. Das „Bad der Sonnenseite im Herzen der Lübecker Bucht“ ist **einzig**er deutscher Austragungsort des „Spiel ohne Grenzen international“. Am **Mittwoch, dem 28. Juni 1978**, wird diese beliebte Groß-Veranstaltung im Strandgebiet am Jachthafen durchgeführt und vom Fernsehen des Westdeutschen Rundfunks ausgestrahlt.

Folgende europäische Länder nehmen an den „Grömitzer Spielen“ teil:

Großbritannien/Nord-Irland	(GB)
Belgien	(B)
Frankreich	(F)
Italien	(I)
Schweiz	(CH)
Jugoslawien	(JU)
Deutschland	(D)

Grömitz „startet“ mithin im Juni dieses Jahres für die Bundesrepublik Deutschland. Die Namen der anderen teilnehmenden europäischen Städte werden erst nach der nächsten „Eurovisions-Konferenz“ bekanntgegeben.

Die internationalen Wettkämpfe in Grömitz werden unter dem Motto „Spiele am Strand“ ausgetragen. Neben ca. 50 Millionen Fernsehzuschauern, die nach tv-amtlichen Ermittlungen die Eurovisions-Spiele jeweils live oder zeitversetzt miterleben, können 5.000 Besucher unmittelbar an den Spielen teilnehmen. Eine einmalige Chance, die sich viele Gäste sicher nicht entgehen lassen werden.

Für die einzelnen Wettkampftage werden Eintrittskarten auf allen Plätzen zu folgenden Preisen bereitgehalten:

Hauptprobe/Montag, 26. Juni	= 2,- DM
Generalprobe/Dienstag, 27. Juni	= 5,- DM
Live-Sendung/Mittwoch, 28. Juni	= 12,- DM

Alle Tribünenplätze sind numeriert!

Die Karten-Nachfrage für diese Spiele ist erfahrungsgemäß sehr groß.

Bestellen Sie daher möglichst umgehend Ihre Eintrittskarte beim

Veranstaltungsdienst der Kurverwaltung, Kurpromenade, 2433 Ostseeheilbad Grömitz, Telefon 04562 - 210 oder 211.

Wir sind sicher, daß es in diesem Jahr kein interessanteres Erfolgs-Erlebnis in Ihrem Urlaub oder für Ihre Freizeitgestaltung gibt.

Daher:

Kommen Sie zu uns nach Grömitz!

Unser Angebot für 1978 steht!

Bei dem „Spiel ohne Grenzen international“ erwarten wir Sie!

Wir freuen uns auf Ihren Besuch.

Ihre
Kurverwaltung Grömitz



Gemeinschaftsgesang

*beim „Spiel ohne Grenzen international“
vom 26. bis 28. Juni 1978*

*Das große Spiel wird gleich beginnen,
das große Spiel, gleich fängt es an –
und keiner weiß, wer wird gewinnen,
und jeder hofft und jeder glaubt und denkt
daran:*

Das große Spiel!

*Heut' ist ein ganz besonderer Tag,
heut muß es uns gelingen –
denn schon der nächste Glockenschlag
kann die Entscheidung bringen!*

*Wie es auch immer kommen mag,
das Warten ist vorbei –
für uns ist heut ein großer Tag,
denn wir sind mit dabei!*

*Das große Spiel wird gleich beginnen,
das große Spiel, gleich fängt es an –
und keiner weiß, wer wird gewinnen,
und jeder hofft und jeder glaubt und denkt
daran:*

Das große Spiel! Das große Spiel!

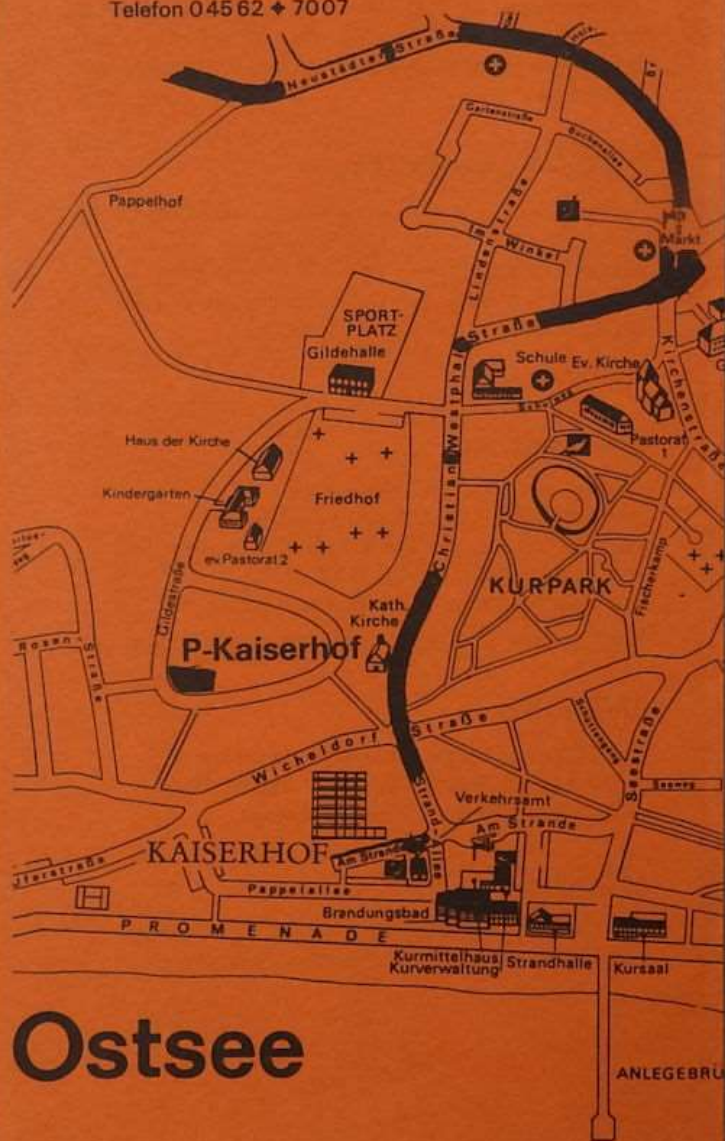
*Dieses Lied wird von allen Zuschauern auf
den Tribünen vor Beginn der Wettkämpfe
mitgesungen und auf einer großen
Hammondorgel begleitet.*



KAISERHOF GRÖMITZ

Hotel – Appartements –
Restauration
Franz Ehlert & Söhne OHG
2433 Ostseebad Grömitz

Am Strande 14
Postfach 22
Telefon 045 62 ♦ 7007



RESTAURANT
KAISERHOF
GRÖMITZ

Wenn
Speisen ein Genuß
sein soll!

Ihre Sonderwünsche
erfüllen
wir gerne!

Fürstenberg
Pilsener vom Faß

Pilsner Urquell
vom Faß



Ostseeheilbad **GRÖMITZ**











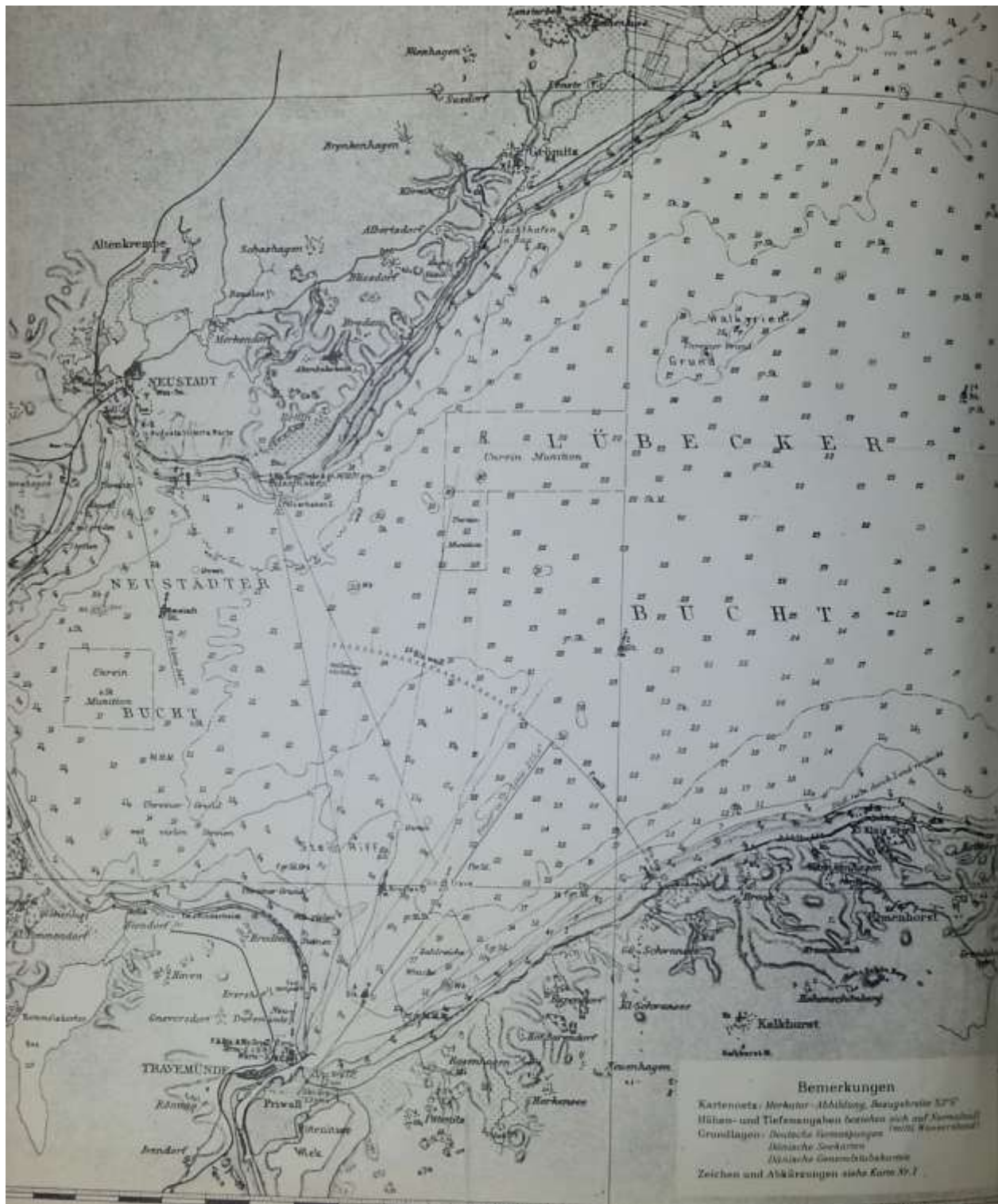












Bemerkungen

Kartennetz: Merkator - Abbildung: Bezugshöhe 57°
 Höhen- und Tiefenangaben beziehen sich auf Normalnull
 Grundlagen: Deutsche Vermessungen (1891 Wasserstand)
 Ältere Seekarten
 Ältere Generalstabkarten
 Zeichen und Abkürzungen siehe Karte Nr. 1





HEPOK
MOSTAR – YUGOSLAVIA







GRUSS aus Grömitz



Wand Bogzent
Hilke

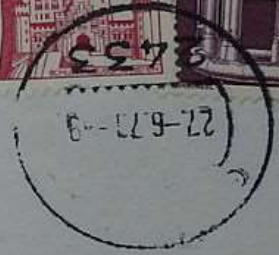
Paula
Karin
Jenny
Pamela
Luisa
Blanca

Marga de Decker forreus
Vareloant 19

D. Ubbö Wlleserock
Kopen







012

Mevr. Marja De Decker-Goossens

Vaartstraat 19

B 2660

Willebroek



Generalprobe

Dienstag, den 27. Juni 1978, 19.45 Uhr
Kurpromenade / Jachthafen

GROMITZ

Das Ostseeheilbad der Sonnenseite
der Bundesrepublik Deutschland

SPIEL OHNE GRENZEN – international –

BELGIEN - FRANKREICH - GROSSBRITANNIEN
ITALIEN - JUGOSLAWIEN - SCHWEIZ UND
DEUTSCHLAND

№ 3612

5.— DM



Sendung

Mittwoch, den 28. Juni 1978, 19.45 Uhr
Kurpromenade / Jachthafen

GROMITZ

Das Ostseeheilbad der Sonnenseite
der Bundesrepublik Deutschland

SPIEL OHNE GRENZEN – international –

BELGIEN - FRANKREICH - GROSSBRITANNIEN
ITALIEN - JUGOSLAWIEN - SCHWEIZ UND
DEUTSCHLAND

№ 1013

12.— DM

Kapitein:



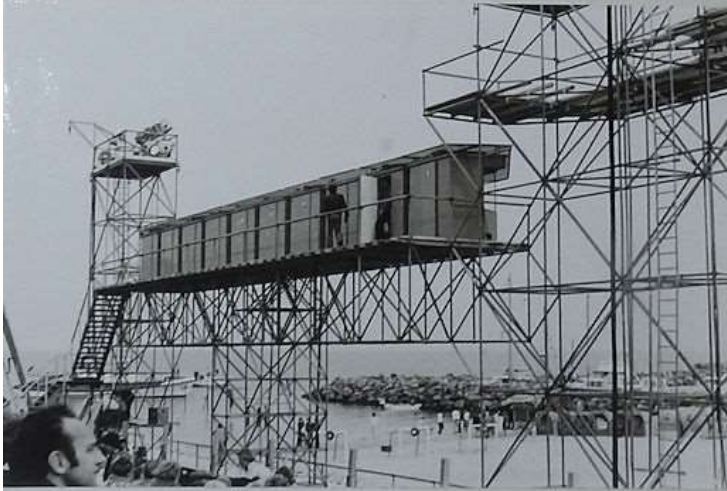
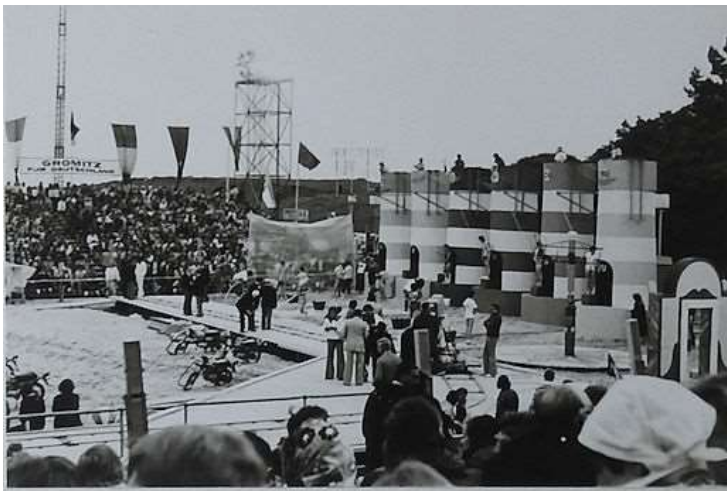
DE BORGER F.

Assistente:



VAN HOREN H.











KBV

Klein- Brabant- Vaartland

Vrijdag 7 juli 1978.

INFORMATIEWEEKBLAD

GROETEN UIT GROMITZ

Exclusief verslag door Karel De Decker



De Willebroecse «Weltmeesters», vlak voor de ontvangst door Kaardirecteur H.J. Rana.

(Zie blz. 6 en 7)



VAN DE VELDE C.

GROETEN UIT GROMITZ

Exclusief verslag door Karel De Decker



GROMITZ (woensdagavond) — De indrukken die, direct na dit Spel-zonder-Grenzen — ...misschien hooguit vijf minuten na afloop ervan... — mijn bandrecorder werden ingestuurd, hebben als voordeel dat ze én exclusief, maar zeker oprecht zijn.

In elke reactie klonk er dat blije aksent, dat enkel de winnaar siert.

Toen wij bijna op het einde van al ons latijn waren gekomen, namen wij een beteuterde, maar in een «Restaurant Breendonk»-shirt bij de arm.

— De laatste aanwezige Willebroekenaar op het terrein, wil ik vandaag speciaal interviewen, vertelde ik hem.

Hij staarde me aan en zegde «sorry» in een Engels dat hij waarschijnlijk van een Noord-ler had geleerd.

— Ik kom uit Mostar in Joegoslavië, stamelde hij later in het Duits, ik heb mijn truitje met dat van één uwer Weltmeisters verwisseld..

Toen ik, van de emotie bekomen, samen met Jef Bogaerts het terrein verliet, werden de laatste lichten gedoofd. Spel-zonder-Grenzen te Grömitz was gespeeld.

De Willebroekse «Weltmeisters der nuchterheid» waren de vedetten van de pint aan het worden..

Karel De Decker.

HET TECHNISCH VERLOOP

Generale repetitie van dinsdag 27 juni 1978:

	Punten	Plaats	Tot. punten	Tot. plaats
Spel 1	6	1	6	1
Spel 2	3	3	9	2
Spel 3 (Joker)	2(1+1)	6	11	3
Spel 4	1	6	12	5
Spel 5 VRIJ				
Spel 6	6	1	18	6
Spel 7	2	5	20	6
Fil rouge	7	1	27	5
Spel 8	6	2	33	3e

TV-uitzending van woensdag 28 juni 1978:

Spel 1 (Joker)	10(2x5)	2	10	1
Spel 2	6	1	16	1
Spel 3	1	6	17	1
Spel 4	6	1	23	1
Spel 5 VRIJ				
Spel 6	5	2	28	1
Spel 7	5	2	33	1
Fil rouge	3	5	36	1
Spel 8	7	1	43	1e

INTERVIEW MET DE VLAAMSE TELEVISIEPLOEG

— Ward Bogaert, Willebroek gewonnen...

— Ja proficiat!

— Is dat vroeger nog gebeurd? Vanaf het eerste spel aan de leiding en die leiding nooit afgestaan?

— Kijk, ik zal het u eerlijk zeggen... Ik zal er Mike Verdreng en Jo Van Baecklé bijroepen...

Zij hebben er veel meer meegemaakt dan ik... Ik heb nooit geweten dat een ploeg aan de leiding blijft van aan het begin tot op het einde. Hebben jullie dat ooit meegemaakt?

Mike Verdreng:

— Het is misschien vroeger al eens gebeurd, maar het is zeer uitzonderlijk. Het bewijst nog maar eens de kunde en de inzet waarmee deze ploeg België vertegenwoordigd heeft in dit Spel zonder Grenzen te Grömitz.

— Hoe was je commentaar, Mike, in die crescendo gegaan?

— De beelden volgden de commentaar niet zo erg, maar het ging prima! Het is uiteraard veel prettiger commentaar te geven wanneer er prachtige prestaties zijn...

— Op het laatst was er daar discussie, Jo Van Baecklé?

— Ja, maar dat was maar een discussie over de tijden...

— Niet over de eerste plaats van Willebroek?

— Nee, dat niet. Het is gemakkelijker te jureren wanneer ze steeds maar op kop staan. Dan is er geen enkele moeilijkheid.

— Zit Italië er in Mike Verdreng?

— Vaast en zeker. Ik zou zeggen, voor 90 procent.

— Dan gaan we mekaar in Italië terug ontmoeten?

Jo Van Baecklé:

— In Montecatini? Da's zeker! Mike Verdreng:

— De wonderen zijn de wereld nog niet uit, hé!

— Ken je de strijdkreet van de Willebroekse ploeg: Willebroek Wint! Wedden voor een pint?!

Mike Verdreng:

— Nee, die ken ik niet!

Ward Bogaert:

— Ik heb die wel gehoord in de tent van de produktie, maar toen ze wonden leek het of ze driemaal meer supporters op de tribune hadden... Toen klonk het geluid driemaal harder... Ik geloof dat er wel een paar heee stemmen zullen tussenzitten!

Mike Verdreng:

— In elk geval, proficiat! En we zien mekaar in Montecatini hé!

Guy Wouters:

— Ik zou zeggen: een hele dikke proficiat voor Willebroek! Ik ben zeer tevreden, en zoals de meesters daar trekken doen, gaan we nu lustig wat feestjes. Ik hoop dat de mensen thuis d'er veel plezier aan beleefd hebben. Het



PEETERS M.

daar nooit problemen gehad. Het systeem liep goed, van in den begijne... Dat heeft zich weer bewezen, met dit resultaat...

INTERVIEW MET DE PLOEG

GEORGES CLAUS:

— Dat is toch heel normaal dat wij hier woonen! Ik heb dat van meet af aan gezegd. En nu... nu is de tijd gekomen! Ge ziet het!

— Heeft men de joker goed ingezet?

— Ja! Dat was fantastisch! Ik vond dat fantastisch! Ik vond dat zeer goed! Zeer goed!!!

DAVY HEGELMEERS:

— Davy Hegelmeers, je aart van de partij in dat eerste spelletje met de toren, waarbij de joker werd ingezet?

— Ja. Wij wisten van in het begin af dat de Jef (Jef De Herdt) goed kon gooien. Wij wisten dat van in dat vroegere spel, en dan is het ook normaal dat je daar je joker op zet.

— Had je zo'n uitslag verwacht?

— Ja! (zeer uidelijk!) Van in het begin! En als je zo niet vertrekt, dan blijf je beter thuis!

— Ergens is het met de ploeg crescendo gegaan. Van zesde, naar derde, naar eerste...

— Tijdens de oefeningen hebben wij altijd iets bijgeleerd. Het kwam er toen niet zo op aan van het rap te doen, maar van het goed te doen...

MARIEKE PEETERS:

— Marieke, hoe voel je je nu?

— Opgelucht! De spanning is er af!

— Had je zoveel verwacht? 43 punten en een eerste plaats?

— Ik had dat wel gezegd, maar dat was ergens om er de mond in te houden...

— Ga je naar Istanb?

— Ja ja!!!

HENDRIK BOEY (met de juiste voornaam!):

— Ik heb altijd gedroomd van die eerste plaats!

— Volgens Mike Verdragh is het nog nooit gebeurd: van in den begijne aan de leiding staan en daar blijven...

— Dat had ik ook niet verwacht. Toen het met de mout wat tegening, dacht ik: wij gaan zakken... Maar ik ben daar altijd blijven in geloven... Ik wist dat mijn maten zeer sterk waren... En die «fil rouges», die viel ook wat tegen... maar kon...

JEF JANSSENS:

— Ik deel mee aan het torenspel. Ik heb gespoten naar Nederland. Dat is goed meegevoelen. Ik denk dat die gaat er slechts vier à vijf heeft ingegooit, maar ik spoot geweldig in zijn gericht... Nadien zat ik bij de «fil rouges» in de boot... Dat is minder goed meegevallen.

CARINE VAN DE VELDE

(glorieuze vedette in het spel met de jokers):

— Hoeveel plussen heb je weten over te brengen?

was een goede uitzending volgens mij, en het is altijd prettig om te winnen tijdens een goede uitzending, dan tijdens een minder goede...

— Het is wel crescendo gegaan bij Willebroek... Oefening zesde... Generale repetitie derde en uitzending eerste...

— Ja ja, wij hebben dat nog meegemaakt dat men minder goed was bij een generale repetitie en dat men nadien, bij de eigenlijke uitzending, zich totaal inzette... Ik heb dat vroeger al gezegd, toen ik in Willebroek kwam: het enige dat telt, dat is ervan overtuigd zijn, een goede ploeg zijn, een samenhangende ploeg zijn, zeer veel medewerking van de gemeente, dat zat er in, de sfeer zat er in, alles zat er in en het heeft zich bewezen dat het kan... Nou, ik hoop maar voor Willebroek dat ze naar Montecatini kunnen... Het zal heel moeilijk zijn een eerste plaats met 43 punten nog te verstaan... Normaal gesproken zie ik je op 6 september in Montecatini spelen!

— Tot slot graag je indruk over de samenwerking van in den begijne?...

— Zeer positief! Dat heb ik vroeger al bekend gemaakt aan enkele mensen bij ons. Die is positief gegaan. Wij hebben



Marijke Peeters en Dirk Verbeeck, twee werkelijke vedetten, de ene wat mankracht betreft, de andere qua technische kijk op het spel...

- Vijf!
- Was dat niet buiten je eigen verwachting?
- Ja...
- Had je Willebroeck met zo veel punten als eerste verwacht?
- Misschien wel...
- Ben je zenuwachtig?
- Ja...

LINDA BOEYNAEMS

- Had je het gevoel bij de ploeg te horen?
- Ja, dat wel, maar ik miste veel sfeer door dat examen...
- Had je gedacht dat Willebroeck zou winnen?
- Nee, dat niet. Wel tweede of derde...

JOS TORFS (Spel-zonder-Gestuzen-raadsman)

- Jos Torfs, na zoveel dagen is je pronostiek uitgekomen, dat Willebroeck een goede ploeg was en ik...
- Ja, die is zeker uitgekomen. Je ziet nu dat resultaat het!
- Ik heb daarom met Mike Verdrengh gesproken, over de manier waarop Willebroeck van meet af aan de leiding bleef.
- Dat is inderdaad wiek, en dat is ook de kracht van die ploeg... Met zo'n groep, van meet af aan gekoventteerd de leiding in handen genomen, ze met meer lossen, maar ze tot het einde behouden... Het is een magische ploeg. Er was een goede ploeggeest. Er was niks van te doen! Ze was niet tegen te houden! Ze gaat naar Montevideo!

FRANCOIS DE BORGER

- Je vrouw heeft daar op de tribune veel zenuwen gehad?
- Al die van Willebroeck denk ik...
- Had je zo'n uitslag verwacht?
- Nee, ik had die uitslag niet verwacht. Ik had wel gehoopt op een goede plaats...
- Vlaamse TV-mensen verklaarden me daarom dat het de eerste maal is, dat een ploeg zo indrukwekkend van start is gegaan, de leiding genomen heeft en die leiding behield...
- Ik deed dat graag. Van in den beginne de joker inzetten, dat was 'n goede stimulans voor de «gasten», temeer daar dat eerste spel ons wel een bestje lag...

GUST DE HERTOOG (begleider en dia-fotograaf)

- Had je die uitslag verwacht?
- Jawel! Want deze namiddag zijn we nog op een bouwveld gaan trainen. Ik ben stellingsplanken gaan vragen aan de mensen die daar aan 't meisen waren. Ik heb een hamer en nurgel gevraagd en ik heb een balans gemaakt, zoals ze die hier gebruikten. We zijn zakken gaan halen, wij hebben die met koorden samengenaaid en hebben getraind... We hebben het parcours uitgestippeld, met putten, met alles... We hebben nog getraind, vier-vijf keren en elke keer was onze tijd beter, en daarmee moesten we winnen! En op de bouwveld is Carlo met

de kwal op een hoop zavel aan 't oefenen geweest... 't Moest gaan, en 't is gegaan... Je ziet dat resultaat!

MARCEL DE BOECK

- Marcel, had je niet liever als effectief tot de ploeg behoort?
- 't Is natuurlijk veel prettiger als je zelf mee kunt doen, maar je zit in de ploeg, je ondergaat de sfeer en je leeft mee!
- Had je die uitslag verwacht?
- Ik had het gevoel dat we gingen winnen, vooral na die trainingen van maandag- en dinsdagavond. De fouten die er tijdens die oefeningen gemaakt werden, werden later verbeterd. Er werd veel gesproken van dit en van dat en dat is vandaag wel tot uiting gekomen...

YOLANDE THIJIS

- Yolande, je taak was, van op je toren veel groenten vangen. Je wist dat tijdens dit spel de joker werd ingezet...
- Nee. Wij wisten dat niet!
- Wist je dat niet?
- Niemand wist dat. Men wist dat wij zenuwachtig waren...
- Hoe is die zege overgekomen?
- 't Is niet te geloven het!

DIRK VERBEECK

- Dirk, had je zo'n vaart in de ploeg verwacht?
- Hij de aanvang van de trainingen niet, maar naargelang de spelen vorderden, had ik de indruk dat wij er zeer sterk voorstonden, vooral omdat wij



We herkennen een serieus kijkende kapitein François De Borger, Jefke Janssens, Paul Van Hove en Marieke Peeters....



De Willebroekse supporters, tijdens hun blijde intrede in de Grömitzer «Strandhalle».

elk spel tot in de kleinste details besproken hadden. Wij wisten waar de fouten zaten en wij hebben getracht die zo vlug mogelijk weg te werken. Wij hadden natuurlijk geluk in dat eerste spel reeds 10 punten te halen. Dat is de stimulans geweest...

— Weet je dat we daar op de tribune met de bibber zaten?

— Dat is goed mogelijk, maar ik heb die nooit gehad. Omdat wij dat eerste spel zeer goed hadden gedaan en wij dat tweede spel met Carine onmogelijk slecht konden doen...

— Is dat sukses te danken aan de sterkte van de Willebroekse ploeg of aan de minder sterke tegenstanders?

— Ik denk dat wij een beetje geluk bij de lotrekking hadden. De mensen die een bepaald spel zeer graag deden, vielen meestal juist in dat spel...

HANS VERBEECK:

— Hans, je hebt het met de moto een beetje ongelukkig gedaan, al weegt dat vandaag niet door op de eindsuitslag...

— Ja... Da's wel een beetje spijtig... Ik had beter verwacht. Maar motocrossen in het veld is helemaal anders... Dat is niet stilletjes rijden, maar alles geven... Dat is anders dan rijden in het zand...

— Tijdens de algemene repetitie ben je met de joker als inzet van start gegaan. Dat is — gelukkig voor Willebroek — vandaag niet gebeurd...

— Ik had aan de trainer gevraagd dat niet meer te doen. Tenslotte hing de al dan niet goeie uitslag, niet alleen van mij, maar ook van de motor af.

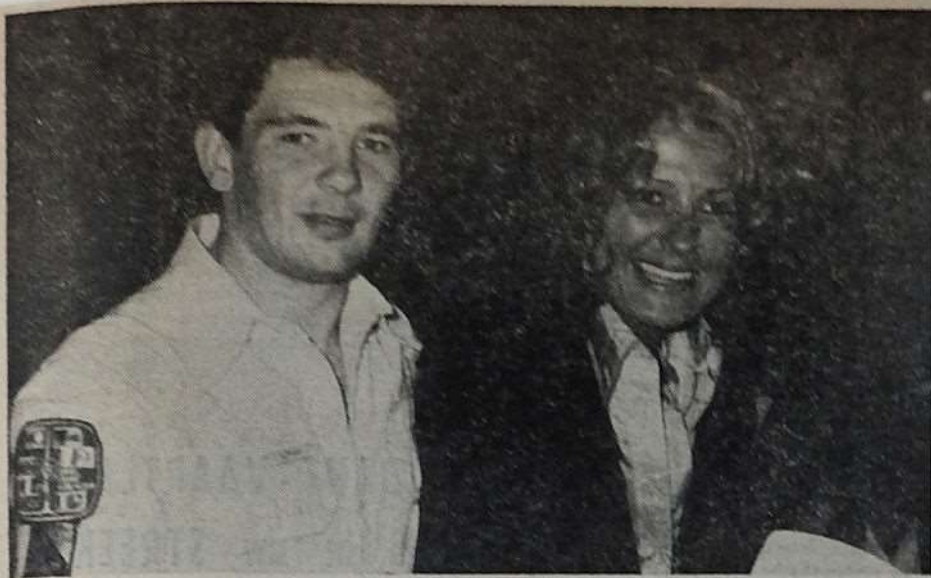
PAUL VAN HOVE:

— Paul, je kwam zowel als «duwe» bij de inktvis als bij het «windscherm» sterk naar voor. Had je zo'n uitslag verwacht?

— Nee, 't is niet te geloven!

GUY COOLS:

— Guy, je deed het slitterend in dat spel met de vissen, en ook in dat spel met de autobus bleef je aan de winnende hand. Had je dat allemaal verwacht?



Davy Hegelmeers die we hier samen zien in het charmante gezelschap van de Daitse spelleidster Brigitte März-Mittler.

— Jawel, ik had het wel verwacht, omdat we een redelijk goeie loting hadden. Wij hadden wel enkele zwakke schakels, maar daarnaast, op de meest diverse plaatsen, hadden wij een zeer sterk team. De plaatsen waar wij bijvoorbeeld zoals in spel 7 met 5 man moesten werken, zaten altijd vol serieuze mensen, vol goeie mensen, die er een goed resultaat van maakten. Wat de ploeg uiteindelijk veel vertrouwen gaf.

— Guy, tijdens dat spel met de vissen, zag ik je geregeld naar de tribune kijken. Wat was de eigenlijke bedoeling?

— Dirk Verbeeck probeerde van op de tribune te zien, waar de vissen geplaatst werden. En als ie dat zag, alhoewel dat moeilijk was, want die duiker verplaatste de vissen toen hij onder was, dan duidde Dirk dat aan met gebaren. En daar ben ik op af gegaan.

— Ergens werd de ploeg zeer sterk geleid?

— Wij hebben altijd goed aan elkaar gehangen. Wij hebben elk spel uitgepluisd en georganiseerd, al moet er daarnaast nog gespeeld worden.

— En de inbreng van Jos Torfs?

— Die is enorm geweest. Die man heeft al zoveel jaren ervaring in Spel zonder Grenzen. Die man heeft niks overbodigs gezegd. Altijd op de goeie moment een goeie tip! Een prima man!

— Dat kun je maar één keer in je leven meemaken?

— Misschien wel twee keer. Straks in Italië he!



JEF BOGAERTS (verantwoordelijke voor trainingen en selectie):

— Jef Bogaerts, een uitslag om van te dromen... Had je zoiets verwacht?

— Nee, zeker niet. Ik had voor de spelen mijn pronostiek gemaakt. Ik dacht dat de ploeg — zonder geluk... — tot minimum 33 punten in staat moest zijn, wat normaal gesproken hen een 3e of een 4e plaats moest bezorgen.

— Moelijkheden gehad met de spelers? Was het een moeilijke of was het een soepele ploeg?

— Grosso modo genomen was het een gemakkelijke ploeg. Wij hebben van verschillende mensen complimenten in die richting gekregen. De begeleider van de BRT heeft voortdurend gezegd dat wij een zeer gedisciplineerde, wat hij noemde, een brave ploeg waren. Misschien in het begin veel te braaf naar zijn zin, maar ik heb beloofd dat Grömtiz vandaag te klein zou zijn!

Waar waren PATRICIA VERBRUGGEN, CARLO LAUWERS, JEF DE HERDT, HORTENSE VAN HOREN direct na afloop van dit voor Willebroek zo glorieus verlopen Spel zonder Grenzen? Waren zij al op weg naar het afscheidsbal in de «Strandhalle», of doolden zij toen al rond in een Joegoslavische, een Noord-Ierse of een Grömtitzer shirt?

Karel De Decker



VAN HOVE P.



Ihr
heißer Draht
nach



GRÖMITZ
Ostseebad der Sonnenseite

WILLEBROEK



COOLS G.



JANSSENS J.



HEGELMEERS D.





BOEY H.



VERBEECK H.





LAUWERS C.



THIJS Y.



VERBRUGGEN P.



DE HERDT J.



MET MEDEWERKING VAN DE

WILLEBROEK

GRÖ-

MITZ

28-06

1978

SPEL ZONDER GRENZEN

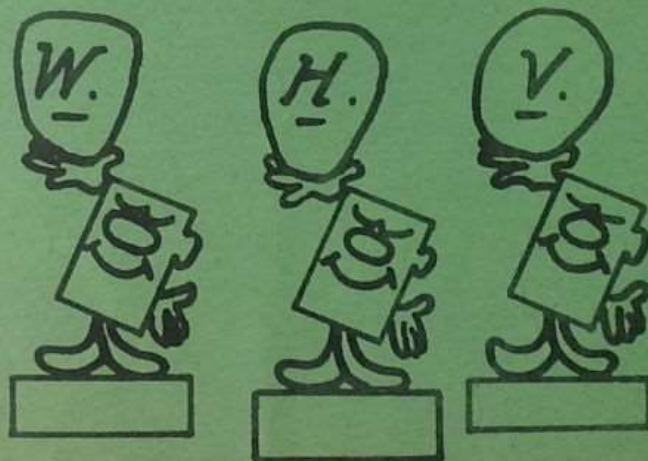
WILLEBROEKSE HANDELSVERENIGING

VERKOCHT TEN VOORDELE VAN DE
WILLEBROEKSE PLOEG VOOR
SPEL ZONDER GRENZEN

N^o 0001

GEEFT RECHT OP GRATIS TOMBOLA
VAN DE
WILLEBROEKSE HANDELSVERENIGING
ZELFKLEVER : 20 F

Bewaar dus dit velletje
Openbare trekking op 30-6-1978



De WILLEBROEKSE HANDELSVERENIGING
heeft het genoeg

de Heer en Mevrouw
KAREL DE DECKER

uit te nodigen op de openbare
trekking van de tombola van haar
STICKERSAKTIE ten voordele van
de Willebroekse ploeg van
SPEL ZONDER GRENZEN.

GEMEENTELIJKE FEESTZAAL - VRIJDAG 30 JUNI 1978 - 20.15 UUR - RECEPTIE VERGADERZAAL -

De Willebroekse ploeg PRONOSTIKEERDE
één week voor Grömitz !!!

Boey Hendrik Willebroek: 1e pl.
Cools Guy
Lauwers Carlo
Van Hove Paul
Verbeeck Hans
Thijs Yolande

De Herdt Jozef Willebroek: 2e pl.
Hegelmeers Davy

De Borger Frans Willebroek: 3e pl.
Van Horen Hortense
Janssens Jozef
Peeters Maria
Verbruggen Patricia

Van de Velde C. Willebroek: 4e pl.

De Willebroeks ploeg

De Borger Frans (44)
Van Horen Hortense (40)

Boey Hendrik (21)
Cools Guy (27)
De Herdt Jozef (22)
Hegelmeers Davy (21)
Janssens Jozef (30)
Lauwers Carlo (39)
Van Hove Paul (40)
Verbeeck Hans (20)
Peeters Maria (28)
Thijs Yolande (19)
Van de Velde Carine (17)
Verbruggen Patricia (17)

De twaalf "aktieve" spelers
tellen in totaal 301 jaar.
Wat neerkomt op een gemid-
delde leeftijd van 25 jaar.

Zo zag de
Spel-tabel
van
SPIEL
OHNE GRENZEN
te Grömitz
er op
28 juni
uit:

TITEL VAN HET SPEL	F	NI	I	YU	B	CH	D
1 VUURTOREN	—	1	4	3	J10	3	6
2 INKTVIS	4	—	1	3	6	2	5
3 MOTOCROSS	6	4	—	3	1	J12	2
4 VISSEN	5	3	4	—	6	1	2
5 STRANDKORVEN	J 8	6	6	2	—	1	3
6 KWAL	4	6	J2	J6	5	—	J4
7 WINDSCHEM	1	J12	3	2	5	4	—
8 AFREIS	4	3	6	2	7	1	5
FIL ROUGE	6	1	5	7	3	3	5
PUNTEN	37	35	31	28	43	27	32
PLAATS	2	3	5	6	1	7	4



De Kapper

De Boyer

Restaurant

Espero

laure georges

Jaques

teff

verbeed
Beelmaers
Jan de Velle

Hoofdstuk
in de
Alleen



Coby

Wijp yndy

Man horen Hartense

De Kapper

De Boyer
en Uuyte

U OTOLETT

A. Van Landeghemstraat 67

2660 WILLEBROEK

☎ (031) 86 85 10

Gepp

Chohi

Trabella

Ref je

Menu van Carel de Boer

☆ Aperitief Champagne

- ☆ - Gerookte Zalm
- 1/2 dozijn Oesters 00000
- ⊖ Krabcocktail

☆ Schildpaddenconsumé

- ☆ - Ossehaas in Cognacroomsaus
- Tournedos Mexicaanse Saus
- ⊖ Tournedos Stroganoff

☆ Hawaiënnestronk

☆ Pasteigebak

☆ Mokka



Overwinnaars
«Spel zonder
Grenzen»
weer thuis

Willebroek fuifde als nooit tevoren

Reeds in de vroege ochtend werden donderdag te Willebroek de spandoeken bovengehaald om de overwinnaars van «Spel zonder grenzen» uit Grömitz te verwelkomen. Toeterende auto's en supportersgroepjes met oranje-zwarte sjaals en petjes reden door het centrum. Dat was slechts het voorspel van wat 's avonds zou gebeuren.

Onder een gutsende regen, wat echter het enthousiasme van de supporters niet temperde, stonden meer dan 2.000 zingende Willebroekenaars de spelersbus op te wachten. Hun opgevropte spanning vond omstreeks 22u.15 een uitlaatklep, toen de spelersbus het Louis De Naeyerplein opreed.

Dat ging niet zonder moeite, en de politie had de handen meer dan vol om de menigte achter de radarafsluiting te houden. Dan vloog de autobusdeur open. Ploegleider-trainer Frans De Borger op kop, met de trofee in de hoogte en belegerd door supporters met confetti. Alle spelers kregen bloemen aangeboden en werden op de schouders getild: Willebroek, duidelijk geïnspireerd door de «Mundial»-beelden uit Argentinië, beleefde Zuidamerikaanse toneeltjes.

Zichtbaar vermoeid zagen weinige spelers kans om de supporters-euforie te ontvluchten. «We hebben de cup, we gaan naar de finale», klonk het van alle kanten. Om middernacht lag het L. De Naeyerplein bedolven onder de slingers en de confetti. In de aanpalende cafeetjes stonden in het



Zelfs de gutsende regen kon de geestdrift van de feestvierders niet temperen

geel getooide spelers tussen supporters geperst als haringen in een tonnetje.

Burgemeester Adriaenssens kon nauwelijks nog praten. De emoties waren voor de man ook blijkbaar te veel. «Weet ge dat onze ploeg tijdens de algemene repetitie van

dinsdag als laatste eindigde? Dat is voor onze spelers een dubbele stimulans geweest.»

De finale? «Daar twijfelen de meeste spelers niet meer aan. Ook volgens de BRT-specialisten lijkt beter doen een bijna onmogelijke opdracht. Dus Montecatini er

wel in», lachte de burgemeester.

Op de hoek van de Markt had een lokaalhouder de uitzending op video opgenomen. Voor de derde maal werden de spelen te Grömitz heruitgezonden. De bierkraan bleef de ganse nacht lopen!

Leo DE NIJN





Willebroekse ploeg terug van Gromitz

De Willebroekse ploeg van «Spel zonder grenzen» werd door meer dan 2.000 enthousiaste inwoners feestelijk verwelkomd. Het is in de annalen van dit televisiespel nog niet voorgekomen dat een ploeg van het eerste spel af de leiding nam en zo niet meer prijs gaf.

De euforie kende in de Kanalgemeente geen grenzen. De feestelijkheden worden nog voortgezet. Gisteravond had een kampioenenbal plaats en vandaag staat de ploeg van Gromitz nog een huidiging te wachten in de verkeersvrij gemantelde Oudatrijdersstraat. Deze na-

middag gaat men onder impuls van de pas opgerichte Vereniging Koopcentrum Pleintje «Spel zonder grenzen» nog eens overdoen. De pelauwerden van Gromitz zullen er aan de belangstellenden worden voorspeld.

L.Da.



WILLEBROEK JUICHT



WILLEBROEK, woensdagavond. — Een paar minuten voor half elf slaakt gans Willebroek één grote triomfkreet. We hebben gewonnen. In een oogwenk zaat het centrum van de gemeente vol mensen. Ze stromen uit hun huizen, uit de cafés. De kinderen lopen er als dol doorheen. Auto's toeteren tot dat de laatste wellicht dove Willebroekenaar het ook wel doorheeft dat er iets gaande is. Kortom, de gemeente is dol van vreugde!

Iedereen wil wel graag aan iedereen vertellen dat hij op een of andere manier een stuk familie is van een der deelnemers of dan toch minstens een erg goede vriend. Tot laat in de nacht stroomt het bier door al maar door droger wordende keulen en inmiddels belegt de handelaarsvereniging een spoedvergadering om zich te beraden over de ontvangst van de inmiddels reeds teruggekeerde ploeg. «Het moet een geweldige ontvangst worden, want de jongens en meisjes hebben ons niet ontgoocheld».

Rond drie uur 's morgens

krijg ik eindelijk telefonisch contact met hotel Zum Grunenthal in Grömitz. Aan de andere kant een uitbundige burgemeester, Hugo Adriaenssens: «Hebt ge het gezien, dat is nog nooit gebeurd. Van bij de aanvang aan die eiding en er niet meer van weggeweest. Zie maar dat ze de vlaggen buitensteken tegen dat we vanavond thuiskomen. Hier zijn tranen met tuiten gevloeend van blijdschap, vooral door diegenen die anders zo'n grote mond opzetten». Burgemeester Adriaenssens geraakt niet uitgepraat.

De viering, zo zegt hij, en de officiële ontvangst was maar slappe koffie. Er werd alleen maar wat muziek gespeeld. De ploeg is erg vroeg afgedropen en heeft dan maar haar eigen feestje gebrouwd in het hotel. De telefoon in het hotel stond al van het eerste uur roodgloeiend. Heel Willebroek wilde de ploeg feliciteren.

Burgemeester Adriaenssens: «Ge gaat toch mee naar Monte Catini voor 'de finale hé?'» vroeg men me. Zo zeker was men in Grömitz al van die finale. Het zal inderdaad een fameuze ploeg moeten zijn die in dit spel nogmaals eerst eindigt en dan nog met meer punten dan Willebroek.

Video

Intussen werd in Willebroek het Spel al een tweede keer beleefd. Een slimme lokaalhouder had de uitzending op video opgenomen en startte dadelijk met een heruitzending. Zijn bierkraan heeft de ganse nacht niet stilgestaan. Terwijl cafés, die normaal hun slui-

Man van de dag



tingsdag hadden, op onverklaarbare wijze plotseling vol volk stonden.

Tientallen rollen toilet papier sierden het Van Landeghemplein, waar op 1 juli 's avonds een eigen Spel zonder Grenzen wordt gespeeld. Scheidsrechters zijn de «helden» uit Grömitz, deelnemende ploegen al die verenigingen die vorig seizoen een kampioensstitel wisten te behalen. Ongetwijfeld een gebeurtenis die geen publiciteit meer nodig heeft.

(foto's en tekst: Bob Coeckel)



Spel zonder Grenzen
te Grömitz

Willebroek wint op één been

Willebroek heeft het gehaald in Grömitz, en hoe. Niet alleen wonnen ze onbedreigd deze reeks van Spel zonder Grenzen door van het begin tot aan het eind aan kop te lopen, maar tevens wisten ze zo'n overrompelend aantal punten te verzamelen dat ze de vorige Belgische finalist voorbij stonden en een meer dan goede kans maken om het tot in de finale te brengen.

Vanaf het begin al, zoals we al zeiden en door uiteraard gepast hun joker in te zetten, kwamen de mannen en vrouwen van Willebroek al na het eerste spel aan de leiding. Die zouden ze niet meer afstaan hoewel ook de Fransen van Cambrai, de Ieren van Londonderry en de thuisspelers van Grömitz hun best deden de Belgen aan het vel te zitten. De spanning bleef daardoor tot op de laatste seconde de harten samenknellen en de zenuwen gierden inagelijks door de vele (doetigs) kelen. Maar geen nood, de Willebroekenaren gooiden ook de hoogste ogen bij het eindspel. Van 35 punten (Rochefort had er 40 gehaald) sproongen ze op 43. Hoera. De uitslag: 1. Willebroek 43 pt.; 2. Cambrai 37; 3. Londonderry 35; 4. Grömitz 32; 5. Batavia 31; 6. Moeter 28 en 7. Commagros 27. Proficiat.

Willebroek op straat voor de 'Gromitch'-helden



De vreugde kan niet op, getuikwensen van oud en... jong.



Plaegleider François De Boryer met de overwinningstraf!



Dolle feestvreugde bij de aankomst.



Supporters in het Volkshuis. Vooraan moeder Hegelmeyer, zoon Davy nam deel in «Grömitz».



Het sukses van Cois en zijn vrienden

WILLEBROEK WINT SPEL ZONDER GRENZEN IN GROMITZ (DBR)

WILLEBROEK — Gans Willebroek heeft een avond lang met de vingers gekruist voor het bleke scherm gezeten. Nu ja, men hoopt altijd dat de eigen ploeg het zal waarmaken, maar vermits de Belgische afvaardigingen aan dit Spel zonder Grenzen in het verleden nooit erg veel potten gebroken hebben, waren er velen die toch maar met een bijzonder klein hartje naar de eerste beelden uit Grömitz zaten te kijken. En zelfs de echte pessimisten geloofden er nog niet in toen Willebroek al meteen daverend van start ging en zo meteen de leiding nam. «Dat, zegden die pessimisten, is vroeger dikwijls gebeurd en dan waren we al blij dat we niet allerlaatst eindigden».

De pessimisten hebben voor eenmaal ongelijk gehad. Wie de prestatie van de ploegen na enkele spelen aan elkaar vergeleek kon niet alleen de taal van de cijfers niet loochenen — Willebroek stond van het begin tot het einde aan de spits — maar bemerkte ook dat de ploeg van

Coiske De Borgher, de gewezen turnkampioen van België, als geolied draaide, vlotter, snediger dan vele andere ploegen.

Steken

De spanning kwam er in feite pas in toen de jongens uit Cam-

brai plotseling sterk kwamen opzetten in het tweede gedeelte van het spel. Daar liet Willebroek enkele steken vallen. De proef met de zelfgebouwde boot was beslist geen sukses. Met amper twee reddingsboeien in de boot kon men onmiddellijk berekenen dat Willebroek geen fraaie plaats zou binnenhalen. En dat terwijl Cambrai, na Mostar, comfortabel op de tweede plaats zat. En dat met amper 6 punten verschil. Cambrai naderde zowaar tot op één enkel puntje. De spanning voor kijkend Willebroek werd bijna onverdraaglijk toen Noord-Ierland als allerlaatste de Joker in het spel wierp en die proef bovendien dan ook nog won. Cambrai werd van de tweede plaats gewipt en de jongens en meisjes uit Londonderry nestelden zich vlak achter Willebroek.

Op dat ogenblik begon half Willebroek al te rekenen. Hoeveel moesten wij nog halen, hoeveel mogen de anderen nog halen, wie mag er de volgende proef winnen, wat moeten we voorkomen. Er zijn heel wat kleine computertjes aan het werk geweest in de allerlaatste minuten van het spel.

Zeesterren

De ploeg bracht opnieuw een beetje rust in de spanning door als tweede de voorlaatste proef

te beëindigen. U herinnert zich nog wel, de zeesterren die het heuveltje op moesten. Cambrai en Londonderry maakten daar een minder goede beurt en meteen was er weer een kloof, zij het dan een erg kleine, geslagen tussen lijstvoerders en achtervolgers. De laatste deelnemer aan de Fil Rouge maakte de vrees waar dat het een harde eindspurt zou worden. Gelukkig, zo telde men in Willebroek angstig mee, eindigden de eigen jongens toch niet op de laatste plaats zodat er nog enkele puntjes binnengereven worden, precies genoeg om de afstand te bewaren.

Zorgen

Willebroek zat uiteindelijk met meer zorgen dan de spelers zelf. Die bleven nogal zelfverzekerd en stevend rustig op de overwinning af. De laatste proef bracht daarvan de bevestiging. Het werd een nogal slordig gedoe en vanuit de huiskamer kon men moeilijk achterhalen wie nu wat precies speelde en wie er de proef had gewonnen. De scheidsrechters, die het ook niet allemaal eens waren over het verloop ervan, zorgden er in de ultieme seconden nog voor dat de Willebroekenaren het zweet in de handen kwam, maar toen uiteindelijk opnieuw bleek dat de jongens van De Borgher weer de eerste plaats hadden veroverd, was het schaaft over de dam. Willebroek had gewonnen. En in Willebroek betreurde men het gisteravond alleen maar dat men van de prijsuitreiking en de vreugde in het winnende kamp zo weinig heeft meegemaakt. In Grömitz werd het televisiekraanpje te vroeg dichtgedruid.



Bruisend Willebroek
'overrompelt' ontroerde
Grömitz-triomfators

Na het Spel zonder Grenzen te Grömitz

Willebroek in een feestroes

Wat men woensdagavond in het centrum van Willebroek te zien kreeg leek erg op Zuidamerikaanse 'effortie' moesten kwamen op straat sommigen zelfs in pyama vielen rijkhar om de hals lieten enkele tranen vloeien en riepen uit 'Leve Willebroek'. Op het Marktplaats werden vuurpijlen afgeschoten en plots verschenen in de Van Landeghemstraat heel wat auto's die toeterend kwamen voorbijgereden. Niet lang na de uitdending gingen overal Belgische vlaggen en doeken waarop slagana geschreven stonden. Het leek alsof Willebroek al dagen in grote spanning verkeerde en nu plots tot ontlasting kwam na die grandioze zege in Grömitz. Dat Willebroek zelfs van het eerste tot het laatste spel aan de leiding zou blijven had men mooi kunnen dromen en toch gebeurde het. Zie hier nogmaals het verloop van de Willebroekse ruzie naar de zege. Reeds voor de aanvang van het eerste spel het wapen met bloemkolen en andere groenten verschenen mocht van de ploeg François De Boeger met zijn joker op het TV-scherm. Spanning sat er reeds in vanaf het eerste ogenblik. Hij eventuele winst zou Willebroek al kunnen aanspraak maken op de zege.

Bij eventueel verlies zou enkel een ereplaats in het bereik liggen. Maar Davy Hegelmeers, Yolande Thijs en Jozef De Herdt deden het zo voortreffelijk dat zij enkel door Grömitz geklopp werden met slechts een bloemkool verschil.

Het spel met de octopus was voor de kleine Carine Van De Velde. Blijkbaar hadden de veelvuldige trainingen op de evenwichtsbalk boven het zwembad De Schak haar goed gedaan: zeer gewond beweog zij over de flexibele armen van de schuimrubberen octopus en kon vijf peltjes in het oog van het beest planten. Zo kreeg Willebroek 6 punten erbij en werden de andere ploegen op grotere achterstand geplaatst. Het derde spel deed de voorproef van Willebroek: 'vliegend tennis'. Hans Verboeck en zijn lichte motorfiets moest twee ballen in het doel downen maar bleef ongelukkig getoed in het malle zand steekt. De had voor gevolg dat Cavergno uit Zwitserland op gelijke hoogte kwam met Willebroek. Voor pechvogel Hans Verboeck moesten het wel pijnlijke ogenblikken geweest zijn. Gelukkig kon Guido Coole in het 4e spel Willebroek opnieuw alleen aan de leiding hijsen. Wij weten niet of Guido een versmoed bereijder is, maar de manier waarop hij de vissen uit het water haalde... Alleen ingetrofde hij zij zeke in het midden van de vijver en met succes vijf punten voorproef op Cavergno. Willebroek kon nu op de overwinning afrekenen. Helemaal de 'fit rouge' draaide hij op een stilgedig flaco. Het ging erom zo vlog mogelijk

een bootje ineen te flansen, zich vlot te houden op het water en zoveel mogelijk ringen die op diverse hoogten hingen af te halen. Patricia Verbruggen, Jozef Janssens en Davy Hegelmeers dachten wellicht dat zij de mooiste boot moesten maken, want alles verbeep zo tergend traag... om menig Willebroekenaar de stulpen op het lijf te jagen. Bovendien sunk de boot reeds na het grijpen van de tweede ring en vielen hierdoor heel wat punten in het water.

Het spel waaraan Willebroek niet deelnam werd gewonnen door Battipaglia uit Italië. Goed maar dat Cavergno weinig punten oogstte zo kon Willebroek de leiderspositie behouden.

Grappig was wel het feit dat de pop waaronder een Jagoosaaf verborgen sat maar perse bevoet de Oostzee wilde oversteken richting Denemarken. Inhuus was Cambrai uit Frankrijk naar de tweede plaats opgeëloonnen. Carlo Lauwers kreeg een moeilijke opdracht in het 6e spel. Geheel gehuld in een dwangbuis willebroek met op zich een plastieken deksel moest hij een anderzorg bevelteje opkruipen en in een holte duikelen. Carlo bleek wel een aalvlugge schildpad, want als tweede verdween hij in het gat, dit tot groot jolij van de Willebroekse supporters die door de TV in close up werden genomen. Grömitz dat de joker inzetke behaalde in dit spel een steek resultaat. Meteen had Willebroek een concurrent minder om de eindzege te behalen.

Hendrik Boey, Davy Hegelmeers, Maria Peeters, Carine Van de Velde en Yolande Thijs namen deel aan het 7e spel. Zij vormden samen een opgerold windscherm dat zich over enkele hindermissen moest werken. Cambrai de naaste tegenstrever van Willebroek, bleef aan de winnende hand gedurende bijna het ganse verloop van dit spel maar sturkelde helaas enkele meter voor het afrollen moest beginnen. Met een tweede verschil won Londonberry uit Noord-Ierland het spel voor Willebroek: 36 punten voor Willebroek: 23 voor Cambrai.

Nog een laatste proef: het waren spannende ogenblikken. Als een pijl uit een boog stoven Maria Peeters, Carlo Lauwers, Guido Coole en Patricia Verbruggen met zware koffers uit hun startblokken en wipten als eersten de autocar in. De zege was nu definitief voor Willebroek. Hoewel even na het spel enkele juryleden de deliberatie begonnen. Blijkbaar had Willebroek een fout begaan. De suspense bleef nog enkele minuten aanbouden tot met Davy Hegelmeers en de anderen de armen in de lucht zag steken. De trofee was voor Willebroek. De feestelijkheden konden beginnen zowel in Grömitz als in Willebroek zelf. (WVDE)



WILLEBROEK — De Willebroekse Spel-zonder-Grenzen-ploeg arriveerde gisteravond om 22 u.20 in zijn thuishaven. De druilerige regen waarin duizenden fans al zo'n ruime twee uur geduldig stonden te wachten op hun kersverse idolen was toen net overgegaan in een plenzende bui, maar die bijkomende douche vermocht het entoesiasme niet te bekoelen, want de nadarafsluitingen sneuvelen roemloos en de Grömitz-triompfators werden letterlijk overrompeld door een uitgelaten menigte, met toeters en bel-

len. De twee agenten die ter plaatse waren gezonden — men had op maximaal tweehonderd belangstellenden gerekend — konden niet meer doen dan lijdzaam toezien hoe de geplande «rustige thuiskomst» een bruisend entoesiaste chaos werd. Zo'n onthaal hadden die dapperre jongens en meisjes nu ook weer niet verwacht en er kwamen zowaar zelfs tranen van ontroering aan te pas.

Ploegleider Cois De Borger werd bestormd met vragen. «Het is de goede ploeggeest die ons de overwinning heeft bezorgd», zei Cois, «want we waren misschien niet de sterksten. Maar de inzet van alle leden van de ploeg was voorbeeldig. Tot net voor het spel werd nog getraind.»

Cois had ook woorden van lof voor de meegekomen supporters die om bij het spel in het koude water voor rum en warme tee zorgden, zodat de spe-

lers flink opgewarmd aan een volgende opgave konden beginnen.

Cois zei ook nog dat nu niet op de lauweren zal worden gerust. Reeds volgende week worden de trainingen aangevat voor de spelen te Montecatini.

Grömitz-song

Er was zelfs tijdens de terugreis in de autocar een liedje gemaakt, dat door de ploeg bij de aankomst zou gezongen worden. Dat ging echter niet door omdat te velen een krop in de keel hadden bij de aankomst. Maar het refreintje «dat is een inktvis, een bus en een vis en dat is de ploeg die gewonnen is, Willebroek» werd nog tot in de late uurtjes gehoord in de van drukke gonzende cafés.

Om hun entoesiasme te bekoelen sprongen zelfs enkelen in het fonteintje aan het Van Landeghemplein, waar vandaag Spel zonder Grenzen wordt gespeeld onder eigen Willebroekse mensen.



Reportage
en foto's
Bob Coecke

Grömitz-ploeg op het gemeentehuis ontvangen

Burgemeester Adriaensens : „Nu naar Montecatini !”

Eind vorige week werden alle leden van de Grömitz-ploeg nog maar eens geëerd, in de bloemetjes gezet en overladen met geschenken. De ploegleiding had plaats in de voordrachtzaal van het gemeentehuis.

MINI-UITGAVE VAN DE ARGENTIJNSE MUNDIAL

« 28 juni 1978 zal in de Willebroekse geschiedenis ingeschreven worden als een memorabele dag », zei Marc Van de Venne. Om 21 u., die woensdagavond, was geen sterfeling meer te bespeuren in de straten van de gemeente. Maar na die enorme spanning en vooral na die treiterende deliberatie over het feit dat een Willebroekse deelnemer in het laatste spel een reiskoffer niet op maar over de autocar zou gesmeten hebben, ontlofte een ontzaglijke vreugdebom. Het was iets ongelooflijks, de manier waarop het thuisfront had meegeleefd. In Willebroek kende men een mini-uitgave van de Argentijnse « Mundial ». Met de uitroep « Montecatini, maak u klaar, hier komt Willebroek ! », besloot Marc Van de Venne de eerste toespraak.

IN EEN KORTE TIJDSPANNE VAN INDIVIDUALISTEN EEN PLOEG MAKEN

Volgende spreker was Louis Van Ighem, schepen voor sportaangelegenheden : « Toen wij in maart vernamen dat wij naar Grömitz meemochten, waren wij fier en uitgelaten ons volksverbonden sportieve gelaat te mogen vertonen voor miljoenen kijkers. Zo maar eventjes 111 kandidaten boden zich aan om aan het spel deel te nemen. Nu mag gezegd worden dat de heer J. Boogaerts en zijn juryleden, die voor de selectie instonden, in hun opdracht wonderwel waren geslaagd. De daaropvolgende trainingen op dinsdag, donderdag en zaterdag maakten van alle individualisten een stevig geheel. Op de eerste repetitie in Grömitz behaalden wij slechts een tweede plaats op zeven. Bij de tweede beurt klommen we al op naar de derde plaats.

Een verdere opgang, op de grote dag zelf, lag in de lijn der verwachtingen. Guy Wouters, producer bij de BRT, vertelde ons dat hij nog nooit een Belgische ploeg geweten had, die zo'n grote inzet kon demonstreren. En inderdaad, het zelfvertrouwen en de overwinningsdrang waren enorm bij al onze deelnemers.

BRENG « SPEL ZONDER GRENZEN » NAAR WILLEBROEK !

De heer Person, voorzitter van de Willebroekse Handelsvereniging wenste de ganze Grömitz-ploeg, inclusief het organisatiecomité, proficiat voor de wijze waarop zij de WHV-publiciteit had meegedragen. Een stickersactie kwam tot stand. Sponsors daagden op. De braderij die in het teken stond van « Spel zonder Grenzen » was een succes. Burgemeester Hugo Adriaensens noemde hij de hoofdan van de hele onderneming, de man die alles mogelijk had gemaakt. « Breng nu Spel zonder Grenzen naar Willebroek » riep hij uit. « Wij maken er iets unieks van ! ».

Nadat alle leden van de ploeg in de bloemetjes waren gezet, kwam de kapitein van het Grömitz-team, François De Borger, naar voor om de zilveren trofee aan burgemeester Adriaensens te overhandigen.

ROCHEFORT : « BONNE CHANCE POUR LA FINALE »

In zijn dankwoord maakte Hugo Adriaensens duidelijk dat de vraag van Willebroek om aan « Spel zonder Grenzen » deel te nemen al verscheidene jaren oud was. Jan Van Winghe was toen de initiatiefnemer. « Maar wij wensen meer », ging hij verder !

« Wij willen hier in Willebroek zelf het Eurovisiespel organiseren. Liefst nog ter gelegenheid van de 800ste verjaardag van onze gemeente. Ward Boogaert, Mr. Van Baelé, Mike Verdrengh en andere BRT-mensen zijn nu onze vrienden geworden. Vooral Guy Wouters en Jos Torfs loodsten ons met hun ervaring op zeer sympathieke wijze door het doolhof van de organisatie. Ook ben ik dank verschuldigd aan de WHV en de verscheidene sponsors die in Willebroek voor de nodige « ambiance » zorgden, zonder daarbij de steun van de plaatselijke pers te vergeten. Een tikje geluk heb je zeker nodig », zei Hugo Adriaensens nog. « Maar vooral een goede fysieke conditie, een grote technische vaardigheid, een uitstekende mentale ingesteldheid en een prima ploeggeest zijn de hoofdvereisten om

met kans op succes de strijd aan te binden. François De Borger en zijn assistenten hebben dit waar gemaakt en dienen hierom gefeliciteerd te worden. Na Grömitz volgt Montecatini », ging hij verder. « Van de stad Rochefort, de grote geklopte, ontvingen we nu reeds een aanmoedigingstelegram : « Bonne chance pour la finale ! ». Ook al hebben we nog geen 100 procent zekerheid over een plaats in de finale, de 43 punten en de 3 individuele overwinningen mogen we zeker als waarborg beschouwen. Men zal het ons niet kwalijk nemen dat wij de resultaten van de volgende Belgische ploegen op minder sportieve wijze zullen bekijken. Winnen we de gouden trofee in Montecatini, dan wordt het alvast een enthousiasme zonder grenzen te Willebroek !

(W.V.d.L.)



Yolande Thijs juichend in haar ligzetel: de eindzege is reeds in het bereik...

PRESSEDIENST
PRESSE-BILDERDIENST

Herbert Ahrens

gegr. 1938

3388 BAD HARZBURG 1
Dankwartstraße 8
Postfach 29 - Tel. (053325) 1095
Postcheck Hann. 50972-302
Nördt. Landesbank 23001571



Bilderdienst Herbert Ahrens - Postfach 29 - 3388 Bad Harzburg 1

Herrn
Karel De Decker

Vaartstraat 19
2660 Willebroek
Belgium



Foto: H. Ahrens

17. Juli 1979: 50 Jahre Bergbahn in Bad Harzburg

aktuelles aus niedersachsen in wort und bild -
reportagen - bildarchiv sw und farbe mit über
10.000 titeln - bild/kunst-urheber gr. 59930

9. August 1979 ah/a.

Sehr geehrter Herr De Decker,
durch ein schlimmes Versehen gelangten die vor
einem Jahr für Sie gemachten Bilder vom "Spiel
ohne Grenzen" anstatt zur Post in mein Bildarchiv.
Vielleicht sind sie aber, wenn auch verapätet,
Ihnen noch heute eine Erinnerung an die Tage in
Grömitz, wo jetzt wieder eine große Fernseh-Sendung,
"Allein gegen alle", stattfand.
Vielen herzlichen Dank auch für das damals mit
zugeschickte Bild - ich ließ davon eine Kopie machen -
dabei wurde die Arbeitstasche mit den anliegenden
Bildern falsch abgelegt.

Freundliche Grüße aus dem Harz!

Ihr